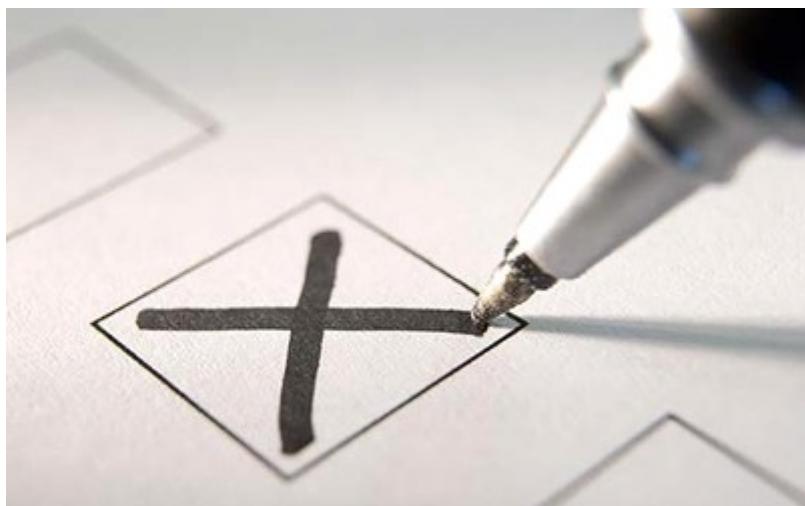

Україна у фокусі

3 – 9 червня

2013 року

ЗМІСТ

I. Огляд політичних подій за тиждень.....	3
II. Аналітична довідка.....	4
<i>Демократичні процеси.</i>	
<i>Проміжні місцеві вибори:</i>	
<i>чєргова репетиція?.....</i>	<i>4</i>

I. Огляд політичних подій за тиждень

3
червня

2 червня у 117 населених пунктах України відбулися позачергові вибори сільських, селищних та міських голів. Явка на виборах становила близько 30%. Кандидати від Партії регіонів виграли в 101-му з 117 населених пунктів. Зокрема, на виборах міських голів у Криму, Закарпатській, Київській, Луганській, Миколаївській і Чернівецькій областях перемогу здобули 6 кандидатів від Партії регіонів.

Об'єднана опозиція вимагає звіту Президента Віктора Януковича та прем'єр-міністра Миколи Азарова про підстави підписання меморандуму про співпрацю з **Митним союзом**. Цей меморандум в опозиції називають кроком до руйнування незалежності України, тоді як в самій Партії регіонів твердять, що в разі непідписання меморандуму Україна зруйнувала б економічні відносини з Росією.

Призначити позачергові вибори мера Києва та міської ради на 27 жовтня цього року вимагає від парламенту **Об'єднана опозиція**. Опозиціонери вважають, що рішення Конституційного суду аж ніяк не перешкоджає призначити позачергові столичні перегони на цю дату. Відповідний проект постанови вже зареєстрували у парламенті чотири депутати від опозиції. Натомість, у Партії регіонів мають намір запропонувати Раді призначити вибори в столиці на 25 жовтня 2015 року.

4
червня

Підписаний меморандум з Митним союзом не означає зміни зовнішньополітичного вектору України. Таку офіційну заяву оприлюднило Міністерство закордонних справ України. Як пояснило зовнішньополітичне відомство – стратегічною метою України залишається вступ до ЄС, а прагнення України отримати статус спостерігача у МС пояснюється винятково економічними інтересами країни.

6
червня

На сайті Президента оприлюднено щорічне звернення Віктора Януковича до Ради, натомість сам гарант до парламенту не прибув. Опозиція висловила незгоду з такою письмовою формою спілкування гаранта з депутатами. Заблокувавши трибуну парламенту, опозиціонери вимагали особистої присутності президента у залі засідання.

Відносини з Росією є пріоритетним напрямком зовнішньої політики України. Про це йдеться у щорічному посланні Президента до Верховної Ради, оприлюдненому на сайті голови держави та у самому парламенті. Безальтернативність широкої співпраці з Росією, йдеться у посланні, визначається критичною залежністю української економіки від російських енергоносіїв та значними обсягами товарообігу.

Із фракції «Батьківщина» вийшло ще два народні депутати. У БЮТ вважають, що це є черговим підкупом їхніх виборців і спланованою атакою на лідера фракції Арсенія Яценюка. Тим часом лідер фракції Партиї регіонів Олександр Єфремов спростовує звинувачення у підкупі народних депутатів з фракції ВО «Батьківщина».

**7
червня**

Опозиція продовжує блокувати трибуну парламенту. Опоненти влади вимагають особистого звіту Президента Віктора Януковича перед народними обранцями.

I. Аналітична довідка

✓ Демократичні процеси

ПРОМІЖНІ МІСЦЕВІ ВИБОРИ: ЧЕРГОВА РЕПЕТИЦІЯ?

2 червня в 117 населених пунктах України відбулися проміжні місцеві вибори. Згідно з попередніми результатами, у 101 випадку перемогу здобули представники правлячої Партиї регіонів (ПР). Їм, зокрема, вдалося отримати 6 із 6 посад міських голів. При цьому в окремих випадках було зафіксовано серйозні виборчі порушення, які могли вплинути на результати голосування, в тому числі в місті Васильків Київської області. Попри це опозиційні партії не продемонстрували наміру відстоювати справедливий підсумок голосування до кінця чи оскаржувати офіційні результати в судовому порядку.

*Чим пояснити домінування
Партії регіонів на проміжних виборах?
Які уроки можна винести з цих виборів?*

На перший погляд, проміжні вибори 2 червня не мали би бути надто важливими ні для провладних, ні для опозиційних сил. По-перше, вони відбувалися у відносно невеликій кількості населених пунктів. По-друге, роль органів місцевого самоврядування за нинішніх умов тотального домінування виконавчої влади та хронічного недофінансування місцевих органів досить малозначуча. По-третє, обрані представники місцевих громад мали

виконувати свої повноваження лише два роки – до часу проведення наступних чергових місцевих виборів у 2015 році.

Попри це вибори в окремих населених пунктах – передусім містах – засвідчили, що й одна, й інша сторона приділили їм достатню увагу. Для представників ПР перемога на проміжних виборах мала подвійну мету: з одного боку, підтвердити свій домінуючий статус в органах місцевої влади навіть в умовах різкого падіння довіри

населення та, з іншого боку, вкотре випробувати механізми виборчих фальсифікацій. Успішне виконання першого завдання можна пояснити кількома причинами. У більшості випадків перемога представника ПР стала можливою завдяки активному використанню адміністративного ресурсу та контролю над місцевими ЗМІ, що позбавляло опозиційних кандидатів будь-яких шансів задовго до дня голосування. На руку правлячій партії зіграв і статус виборів, який вилився у дуже низьку явку, в результаті чого більшість незадоволених владою просто не прийшли на виборчі дільниці. Зрештою, там, де ПР не могла гарантувати собі перемогу на сто відсотків, в хід пішли перевірені механізми фальсифікацій під час голосування та підрахунку голосів. Характерно, що в деяких випадках було важко зрозуміти доцільність таких махінацій: в Ялті, де переможець від ПР за офіційними даними набрав більше 70% голосів, спостерігачі заявили про грубі фальсифікації. Цілком імовірно, що така залежність правлячої команди від виборчих махінацій може зрештою зіграти з нею злий жарт.

Опозиція, у свою чергу, могла використати точкові перемоги на місцевих виборах, аби повернути впевненість у власних силах і продемонструвати виборцям здатність ефективно діяти єдиним фронтом. Ось чому поразка єдиного кандидата від трьох парламентських опозиційних сил у Василькові, який, згідно з офіційними даними, програв переможцю від ПР менше 300 голосів, стала неприємною несподіванкою як для опозиції, так і для її прихильників. Вочевидь, головною причиною цього була

недостатня готовність опозиційних політиків проконтролювати весь процес голосування та підрахунку голосів: зважаючи на зафіковані спостерігачами порушення в день виборів і маленький розрив між першим і другим місцем, опозиційний кандидат, скоріше за все, таки переміг у Василькові. Утім, опозиції не вдалося ні організувати незалежний екзит-пол, який би міг підтвердити справжні результати голосування, ні ефективно протидіяти різноманітним механізмам маніпуляції з голосами виборців, у результаті чого переможцем оголосили кандидата від ПР.

Зрештою, попри відносну малозначущість виборів, що минули, характер їх перебігу дає підстави зробити кілька висновків у контексті майбутніх виборчих перегонів, у тому числі президентських. По-перше, голосування 2 червня вкотре підтвердило загальну тенденцію виборців підтримувати представників влади на місцевих виборах. В українських умовах це пояснюється як постійним застосуванням адміністративного ресурсу з боку місцевих посадовців, так і надто обмеженими повноваженнями органів місцевого самоврядування, в результаті чого виборці часто побоюються, що опозиційні кандидати в разі перемоги не матимуть жодних важелів впливу на процес прийняття рішень. Відповідно, аби розірвати це порочне коло в довгостроковій перспективі необхідні серйозні інституційні зміни, зокрема у сфері виборчого законодавства (наприклад, запровадження двотурового голосування) та

розширення повноважень місцевого самоврядування.

По-друге, проміжні вибори чітко підтвердили побоювання ПР перед чесним волевиявленням громадян – навіть у разі, коли перемога її кандидатів не викликала сумнівів. І якщо на місцевих виборах подібні фальсифікації привертають менше уваги, то під час перегонів загальнонаціонального масштабу їх надмірне застосування може викликати серйозний опір політичних опонентів і їх прихильників. По-третє, опозиція

має зрозуміти, що узгодження єдиного кандидата не є достатньою умовою для перемоги на виборах, а підсумковий успіх потребує куди більшої мобілізації та продуманої стратегії, ніж це було продемонстровано 2 червня. Крім того, опозиція все ще конче потребує помітної виборчої перемоги перед президентськими перегонами 2015 року, тому боротьба за проведення виборів у Києві має лишатися ключовою складовою її діяльності.

Висновки

Перемога представників Партиї регіонів на більшості проміжних виборів 2 червня стала наслідком комплексу причин, серед яких варто виокремити малозначущу роль самих виборів, застосування адміністративного ресурсу і виборчих фальсифікацій з боку влади та слабкий опір опозиційних сил. Відповідно, напередодні наступних виборів громадянам слід очікувати продовження практики брудних технологій з боку провладних кандидатів, а опозиційним силам – краще координувати свої зусилля та докладати більше зусиль для протидії нечесним методам опонентів.

«Україна у фокусі» – щотижневий інформаційно-аналітичний бюллетень Фонду «Демократичні ініціативи імені Ілька Кучеріва» (<http://dif.org.ua>).

Аналітики фонду «ДІ»:

Ірина Бекешкіна
Марія Золкіна
Юлія Ільчук
Олексій Сидорчук

Головний редактор випуску: Ірина Філіпчук